



## Universitätsbibliothek Paderborn

**Tractatvs De Fiducia In Devm Plurimas Et Utilissimas pro  
vitâ spirituali instructiones Continens, Præcipue Ad  
Obtinendam magnam animæ quietem, & afflictiones  
quascunque ingenti cum solatio & fructu ...**

**Dusault, Nicolas**

**Coloniæ Agrippinæ, 1660**

§. 7. Ruina Regis Asa, Imperij orientalis, & Volseij Angli ob eandem  
causam.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50333](#)

versum me, & à fortuna impulsu conatus  
in abyssum miseriarum omnium præcipere,  
dare,

## §. VII.

*Ruina Regis Asa, imperij Orientalis  
Volsey.*

**A** Sa Rex Juda fœdus olim iniit cum Regi Syriæ missa ad eum auri argenteique genti summa ex thesauris tum regijs tum reliquijs z. **Paral. 16.** ut ab eo auxiliares copias obtineret contra Regem Iſraël. Quo facto ostendit exiguam ſe in Deo habere fiduciam, cuius tamen opem in omnibus præsentissima fuerat expertus, ut aliundē implorandi causam nullā haberet. Idcirco quoque hac superate graviter reprehensus est à Prophetā in hæc verba: *Quia habuisti fiduciam in Rege Syria & non in Domino Deo tuo, idcirco evanis spiritu Regis exercitus de manu tua. Nonne Etiopes & Libyes multò plures erant quadriga & equitibus & multititudine nimia, quos cum Domino credidisses, tradidit in manu tua? Unde enim Domini contemplantur universam terram & prabent fortitudinem huic qui corde perfecto credunt in eum. Stulisse igitur egisti & propter hoc & præsenti tempore adversum te bella consurgent.* z. **Paral. 16.** Dictum factum

ut ex decursu historiæ licet intelligere.

Hujus quoque punitionis insigne exemplum est occasus Imperij Orientalis, qui cœpit ex eo tempore quo Isaac Commenus curavit in moneta insculpi imaginem suam cum hac impia inscriptione: *Debeo me ipsum mibi, era a prius Christi Salvatoris nostri effigie quam ejus prædecessor Joannes Zemistianum impresserat*, cum hac Epigrapha: *Dei gratia. Hæc tesseræ fiduciæque variatio, Reip quoque status funesta immutatio fuit.* Nam ex eo tempore cœpit quotidie in pejus ruere subtrahente Deo præsidium & protectionem suam, donec in prædam cederet barbaris qui etiamnum imperium illud obtinēt. Hacten diuturna vindicta declarare nobis voluit Deus quam molestè ferret istius sacrilegi hominis injuriam qui spreta divina ope & sanctissima providentia, tantum de suis præsumeret viribus ut non magis ab alio quocunque quam à semetipso dependere se existimaret.

Aliud divinæ vindictæ memorandum exemplum suggerit historia præteriti sæculi de Volsejo qui excitato schismate illius in Anglia quo adhuc flagrat, autor incendij fuit Hic homo, inquit Sanderus ex infimo loco ad supremam in regno dignitatem eyectus in om-

omnium honore fuit, adeo ut præcipui  
gliæ nobiles in ejus admitti amicitiam po-  
magni ducerent: externi etiam Principes et  
ambirent & colerent studiosissimè. Inter  
os Carolus Quintus Imperator tanti eum la-  
ciebat ut crebras ad eum literas propriam  
nu daret cum hac subscriptio. Filius tuus  
& cognatus Carolus. In hachominum ref-  
matione Deo conniente tamdiu versans  
est, donec eò progressus est confidentia ut  
bi soli sufficientissimus videretur, nec vel illi  
ius indigere amici gratiæ, vel inimici poten-  
tiæ de gradu dejici posse se existinaret; at  
hoc impiè etiam temerarius quod putare  
posse se divinæ providentiæ ordinem inver-  
tere, & separare id quod Deus coniunxerat.  
Nam jactare ausus fuit, quod ipse diuini  
regem inter & reginam autor extitisset. Ve-  
rum quassato fundamento superbum illud  
honoris ædificium brevi corruuit. Nescio quis  
ventus in curia contra eum exortus decum-  
nam illi civitatem tempestatem à summo homo-  
rum fastigio præcipitem dedit in abyssum  
opprobriorum. Exigu temporis spatio, gra-  
tia, officio, bonis omnibus se vidit excidie  
re legatum in pagum quendam & paulo post  
condemnatum tanquam læsæ Majestati  
reum & captivum se duci Londinum in pra-  
se



sentia totius regni nobilitatis tanta cum def-  
peratione ut rumor fuerit in via venenum  
potasse ut vita sua ignominiam citius ab-  
sumperet. Post mortem octodecim illi no-  
mina imposita, quorum quindecim totidem  
honoris tituli erant quasi per gradus crescen-  
tes dignitatum usque ad supremam Papæ in  
Anglia posteriora tria gradatim decrescebat  
ulque ad nihilum. Hic exitus est politicorum  
& mundi sapientum qui super infirmis adeo  
fundamentis se stabilire querunt & huma-  
nos favores præferunt gratiæ & benevolen-  
tiae divinæ exemplo hujus infelicitatis Volsei  
cuius extrema verba haec refert Sanderus: E-  
go quia regis non Dei gratiam quæsivi, hinc  
Dei gratiam amisi & regis non acquisivi.

### CAPUT V.

Quintum motivum ductum ex diversis in-  
stantiis quas Christus Dominus facit  
argumentando à majore ad mi-  
nus, & à minore ad  
majus.

#### §. I.

*Proponitur Christi argumentum.*

A Liud motivum efficax quod Christus  
Dominus in primis urget ad excitan-  
dam